

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xvi. post festu[m] Trinit. Questio. lxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāge.

Nam si q̄ nō pōt seruire duob; dñis. z q̄ nō pōt manere ynitas z simplicitas iten-
tionis aie: q̄ ip̄ fert in vnū. Sed nō ē pp̄
hoc: q̄ p̄t q̄s sibi cōstituire duos fines. s.
eternū z regalem: ynū in aliū non referen-
do. Sol. Nullus pōt sibi p̄stituire duos
fines vltimos p̄ncipales n̄ subordinatos
etiāsi hoc liceat. vt patz p̄ dicitur. Tho-
me. j. q. j. Sed p̄batur hoc esse possibile
P̄mo. Nā idem act⁹ pōt referri ad finem
nature z gr̄e. q̄ idē mot⁹ est gr̄e z nature
sicut diligere aliquē: q̄ est bñfic⁹ / est natu-
re: et q̄ est bon⁹ / est gr̄e. Sed finis natu-
re ip̄ est in creatura. et finis gr̄e in creato-
re. sicut idē act⁹ p̄nt esse duo fines inuicē
nō relati. So. In argum̄to est multiplex
defect⁹: tñ hoc p̄nūc sufficit q̄ finis na-
ture q̄ est in creatura ordinat⁹ ad finē gr̄e
qui est in creatore. sic z natura ordinat⁹ ad
gr̄am sic ad suā p̄fectionē. et p̄sequēter isti
fines sunt relati ad inuicē. Finis tñ p̄uerse
volūtat⁹ q̄ est in creatura nō ordinat⁹ in fi-
nem gr̄e. Unde aliter in creatura est finis
nature z p̄uerse volūtat⁹. q̄ volūtas po-
nēs finē in creatura excludit finē summū
salte implicite: nā aut natura. Secūdo. Nā
eadē actio pōt esse ex charitate z natura-
li pietate. q̄ pōt q̄s adire sc̄m̄ Jacobū ex
voto p̄ charitate emisso: et ex naturali pie-
tate visitādi ibi frat̄e suū. sed charitas
fert in finē eternū. z natural⁹ pietas i tpa-
le zē. So. Oportet aliter esse finē p̄ncipa-
lē. et si vterq; ex eō traheret: tñ vterq; or-
dinaret in aliū. i. seruitiū dei. q̄ bñs cha-
ritatē saltē habituat⁹ oia refert in deum.
Queri etiā p̄: vtz q̄s possit deū odio
h̄re. Vide. j. q. vj. ar. v. ad. v. iij. di. l. ar. j
Et vtz diuina p̄uidētia z voluntas exclu-
dat causas medias vt nō debeam⁹ q̄rere
abū: sed expectare diuinā p̄uidētē. Vide
j. q. xxij. ar. iij.

Dñica. xvi. post festū Trinit.
Questio. lxi.

Veritur: vtrū susci-

ratio hui⁹ adolescentē euidenter
oñderet ch̄m esse deū: Rñdeo
q̄ hoc ostendit euidenter p̄babilr. Nā bec

opatio oñdit autorē suū esse deū. q̄ susci-
ratio mortuū nō pōt fieri nisi diuina p̄tute:
cū a p̄uatiōe ad habitū naturālē nō sit res
gressus. Et ostēdit autorē suū esse ch̄m:
q̄ facta est ab eo p̄pria autoritate. p̄pan-
do. Gostendit ch̄m esse deū p̄ syllogismū
expositoriū. Hoc tñ nō oñdit cui dēter ne-
cessario z demōstratiue nec hoib; nec de-
monib;. Nā hoib; poterat esse dubia ma-
ior. q̄ nō p̄stabat eis q̄ illō factū eēt ime-
diate deo. vel q̄ eēt miraculosū. sed pote-
rant suspicari q̄ esset resurrectio ph̄rastē-
ca z diabólica. v̄ q̄ ille ad p̄fēcōē n̄ finit⁹
vere mortu⁹. aut se deludē se. sicut a acritiā
(id ē cecitatē extrinsecā: z q̄ ad aliq̄) v̄ per
aliq̄d h̄mōi. Angel⁹ aut malis poterat eē
dubia minor: lz maior cōstaret. q̄ lz ch̄s
imparet: possibile tñ fuit q̄ secrete ap̄ se
orasset. z in p̄tute or̄p̄ōis z dei illud p̄ce-
ptū fieri diabolus crederet. sed tñ h̄ non
erat p̄babile. q̄ n̄ p̄sueuerat sc̄i sic impa-
re. Et ideo nec diabolus cogit eū eē deū
nec oēs hoies hoc crediderunt: sed q̄dā.

Sed 3. Nā q̄d cōuenit deo et homi pu-
ro: nō euidenter ostēdit ch̄m esse deū. Sz
h̄mōi est suscitare mortuū. q̄ nō solū ch̄i-
stus de⁹ / sed etiā helias hō pur⁹ mortuū
excitauit. So. Imo tale oñdit eē deū euz
q̄ sua p̄tute hoc facti. sic p̄babilr apparuit
ch̄m fecisse. quia iubendo p̄ p̄bum prime
p̄sone fecit dicens. Tibi dico: ego. s. z nō
alius p̄ me. Secūdo. Nam si hoc mira-
culū arguit diuinā p̄tute: sequit⁹ q̄ aliqua
virtus sit maior diuina. q̄ alia miracula fa-
cta sunt maiora isto z alijs facti a ch̄isto
fm̄ illud Joā. iij. Et maiora horū faciet.
Datus em̄ opus arguit p̄tute maiorem:
Solu. Non sequit⁹ hoc. p̄ter duo. Primo
q̄ nō semp̄ mai⁹ opus ostendit maiorem
p̄tute. q̄a cum ventū fuerit ad op⁹ q̄d infi-
nitam virtutez req̄rit: vt creatio formice:
alia opa maiora nō ostēdūt maiore: cū nō
possit esse maior infinita. sed eandē osten-
dūt euidenter. vt creatio celi z terre. Secūdo
q̄ lz discipuli ch̄i fecerunt maiora aliqua
sicut Petrus sanabat p̄ ymbriā suam / ch̄i
sto sanate ad tactum simbriz veit⁹ sue. ta-
men illa maiora fecerunt virtute ch̄i. Sz
n̄ arguebāt p̄tute maiore ea que erāt ch̄i
sed illamet arguebāt esse diuinā quando

apli eius noie inuocato mirada faciebāt.
 Queri etiā potest vtz resuscitare moztū
 tuū sit maximū miraculū dei. Vide s. do
 minica. xj. p. trinit. Et vtz de sic resusci
 rat mortuos: ita possit itez facere re con
 uersam in nihil eadē nūero. Vide. iij. vi.
 xliij. cōtra gen. ca. lxxx. qd. l. r. q. vj.

**Dñica. xvij. post festū Trini.
 Questio. lxij.**

Veritur vtz appe

q Platidē z pmos accubit
 in ecclia sit pctm: Rūdeo. Sā
 ctus doctor. ij. q. clxxxv. art. j. sic dr. In
 episcopatu tria cōsiderari pnt. Prīmū est
 pncipale z finale. episcopalis opatio: q
 primoz utilitati iudicis. Secundū est al
 titudo gradus sup familia dñi tui. Ter
 tiū psequer se hns ad hec est honor z re
 uerentia z sufficiētia tpaliū. Igit appetē
 re episcopatu qntū ad tertū est illicitum.
 qz vel ad cupiditatē vel ad ambitionē p
 tiner. et silt qntū ad secundū: qz est psum
 ptuosum. Appetere autē pdesse primis est
 qdem ptuosum fm se: sed tñ videt psum
 ptuosum qz qd appetat pdesse vt pnt subdi
 tis: nisi manifesta necessitate imminente. qd
 hoc pdesse hz annexā celsitudinē gradus.
 et ad epm ptiner esse pfectiorē z alios ad
 pfectionē adducere. ad qd reqrit esse pfe
 ctum. reputare autē se pfectū est psumptuo
 sum. Non autē est psumptuosum imminente
 necessitate. sic dr Greg. in pastoral: qz tūc
 laudabile erat episcopatu qzere qñ p hūc
 quoz qd dubiū nō erat ad supplicia graui
 ora puenire: sic qz d facti nō inueniebāt q
 on assumeret: psertim cū qd zelo chēra
 tis ad hoc diuinit icitat: sicut dr ibi Gre
 go. Esaiā laudabiliter officiu p dicationis
 appetuisse. Nec est etiā psumptuosum ap
 petere talia opa facere si cū ptingat in ta
 li officio esse: vel etiā se esse dignū ad talia
 opa exeqnda: ita qz op bonū z nō pmat
 sub desiderio cadat. Hec scūs Tho. par
 tim in corpe: ptim ad argumēta. Quib
 oib suppositis pono aliqs p dictiones. Pri
 ma. In nullo casu licet plationē pcurare:
 nec rōne necessitat: ptoz: nec pte bonuz.

finem. s. vt pnt. Paret autoritate apli ad
 Heb. v. Nec qd sumat. i. sumere seu pec
 rare debet sibi honozē. i. illud op p pastor:
 le cui est honoz annex. sed supple est pa
 stor q vocat a deo p electionē vel inspira
 tionē vel alio legitimo modo tanqz aarō.
 Itē pbat rōne. Nam si licet qzere: hoc est
 vel rōne finis vt pnt: vel rōne necessitat:
 qz nō est q pnt. Nō p mū. qz p scētū Tho.
 pater q psumptuosum est credere se cē ta
 lem qlem oportet esse q vult pdesse p offi
 ciū plationis. Qui igit querit platuram
 si credit se dignum esse/est psumptuosus.
 si nō credit z tñ qrit multo magz inique
 agit: qz qrit exeq id ad qd nō est idoneus
 Nec secundū. qz nō licet tpe necessitat: qz
 rere nisi rōne utilitat: qz rōne nunqz debet
 qzere: vt plibatu est. Sed cōtra hoc: qd
 dr Grego. qz laudabile aliqn fuit episco
 patū qzere. Sol. Illud qzere vel sumit p
 accipe: quod aliqn licet: vt patebit. vel est
 qzere apud deum z nō p aliam viā: quod
 paret p exemplū quod adducit de Esaiā:
 q licet appetit p dicationē: sed tñ noluit qz
 re illud officiu nisi apd deū. dicit. Hic
 me. quō licet qd qzere. plationē vt pnt
 vt dicit. Secūda. Licet nunqz liceat pla
 turā qzere: tamē necessitat: tpe. i. qñ nō vi
 det qd vnde cōpetēter d bono pastore. p
 uideat: licitū est hāc appetere a deo vt qd
 pnt: non vt pnt. et licitū est hoc desiderū
 scz velle q de me dignū iudicaret z face
 ret vt alijs possent pdesse. qz velle pdesse
 est laudabile: et velle pmoueri p deū nō
 est psumptuosum: cū ipse nō pmoueat nisi
 si dignos: lz pmittat pmoueri malos: fm
 illud Qui z idoneos nos fecit ministros
 noui testamēti. Tertia Tale desiderium
 extra casuz necessitat: nō ē laudabile nec
 licitū. qz esset min⁹ bonuz pferre meliōr:
 cum sit meli⁹ vacare deo: vbi nō est neces
 se vacare prio: qz ipi primo vacare. Tñ
 sancti omnes nunqz volūt a cōrēplatione
 discedere: nisi rōne necessitat. Quarta.
 Is cui vicia placent in ppria psona vt cui
 nō displicent: nec ea conat euertere in alie
 nam: nunqz licite appetit a deo pmoueri qd
 diu sic esse delibet. Talis em nō appet
 it pdesse alijs. qz pdesset primo sibi: z p
 desset etiam alijs fm q potest ex hoc: itā qd